

Стадион је био на ногама. Покисли гледаоци, њих око 8.000, френетичним аплаузом поздравили су фудбалере Борца, који су из битке са сплитским Хајдуком изашли као побједници – 1:0. Био је то тренутак њиховог највећег тријумфа до сада. Не само због тога што су вриједном побједом на свој конто уписали прва два прволигашка бода, већ и зато што су својом игром освојили срца свих навијача на стадиону.

Почело је – нервозно! Али није само дебитант Борац играо растрзано, већ је такву игру пружио и много искуснији тим Хајдука. Већ у 7. минуту опасна акција Борца: Везмар је одлично пронашао Спасојевића, који је, иако окренут голу леђима, "маказицама" упутио ударац, али је лопта фијукнула изнад пречке. Ова шанса била је наговјештај да борчевци у овом сусрету могу да изненаде ривала и стигну до првих првенствених бодова. Домаћин је у том периоду доминирао, а гости, изненађени одличним издањем противника, играли су подређену улогу.

Ни сва настојања "билог" аса Бернарда Бајде Вукаса да смиреном и лукавом игром повеже редове свог тима нису уродила плодом. Борац је осјетио своју снагу, своју моћ и његови играчи, по киши, просто су кидисали према голу голмана Јурића.

У 18. минуту гол за историју, Борац води са 1:0. Лопте се докопао луцидни Спасојевић и из окрета је упутио пред гол, гдје се створио букет играча. Везмар је био најспретнији, најбржи и упутио је лопту у гол. Био је то први прволигашки погодак Бањолучана.

Стадион се проломио од радости. И док многи нису могли да повјерују да Борац води против великог фаворита, страхујући да то не буде само тренутна, пролазна радост, домаћи фудбалери су их брзо разувјерили. Смишљено, као да играју са много слабијим противником, успјешно су организовали своју одбрану, у којој је све нити једног великог команданта држао одлични Касумовић. Не само што је зауставио репрезентативца Анковића, већ је увијек био на правом мјесту, заустављајући опасне атакe Сплићана. Да се Борац одлично бранио, потврђује и то што су гости свој први и једини ударац ка голу упутили у 22. минуту. Шутирао је Вукас, али се голман Колак није дао изненадити.

У том првом дијелу игре, у плејади одличних, мора се истаћи Буђа, који је био право откровење. Док је имао снаге, а ње је по онако тешком терену и за улогу коју је извршавао требало и те како имати, обавио је свој задатак одлично. Радио је као каква вриједна "кртица", налазећи се на сваком дијелу терена.

Утакмица измеђ Партизанске и Југославске репрезентације у Београду, 1946. године. Уредник: Драгомир Јовановић. Фотографије: Драгомир Јовановић. Уредник: Драгомир Јовановић. Фотографије: Драгомир Јовановић.